

красива по особен начин

И през зимата градината е източник на свежест, радост и очарование, щом следва естетическите изисквания на сезона.

През зимата формите на растенията се открояват с впечатляващ контраст и скулптурно изящество на фона на снега.пейзажът има привлекателен простор и дълбочина - гледки, преди скрити от зеленината, сега виждаме през изцялата мрежа на оголените клонки

Да започнем с основното

Сред най-важните елементи на една градина са нейната структура, композиция и силует. През този сезон всичко, което изгражда скелета ѝ, придобива подчертана видимост. Самият проект за градината трябва

непременно да отчита как ще изглежда през зимата, когато нейните линии и архитектурни елементи (пергола, мост, преградни стени, композиции от камък) няма да бъдат обгърнати от зеленината на сезонните растения. Зимната одежда на градината залага на прецизното композиране повече, отколкото на цвeта и аксесоарите.

Освен елементите на дизайна структурираща роля биха могли да изпълняват вечнозелените и листопадни растения с интересен силует. Препоръчително е да се поддържа балансът между растенията с по-едри и груби

структури и тези, които са по-леки и деликатни. Например група от малки листопадни дървета пред голяма група високи вечнозелени може да доведе до приятен дантелен ефект от клони, които се допълват взаимно.

Акценти

С тази функция биха били растения с впечатляващ силует: дървета и храсти с плачещи, пирамидални, конусовидни или топчести форми на короните или растения с необичайна конфигурация на клоните. Такива видове се засаждаат самостоятелно, на малки групи или в редица. Така на фона на

снега и небето силуетите им ще предизвикват удивление и наслада.

Вечнозелени растения

Те са основните актьори в спектакъла на градината през този сезон. Без тях зимният пейзаж може да излъчва пустота и меланхолия. Вечнозелените растения са особено красиви, когато се наблюдават отдалеч в цялото богатство на линии и оттенъци. Макар първата ни асоциация за вечнозелените да е свързана с дървета и храсти, такива са и многогодишни цветя, декоративни треви, почвопокритви и убивни растения. Някои от тях менят цвeта си през зимата - от нюанси на зеленото те преминават в приятни тонове на червеното или жълтото.

Цветя през зимата

Не са много на брой, но все пак има и такива, които цъфтят сега. Присъствието им винаги е жизнерадостен акцент, съзираме ги като щастливи находки. Най-известният от зимноцъфтящите храсти е хамамелисът (*Namamelis spp.*). Цветовете се появяват върху тъмните му голи клонки в края на есента и през зимата и са напълно устойчиви спрямо студа. От

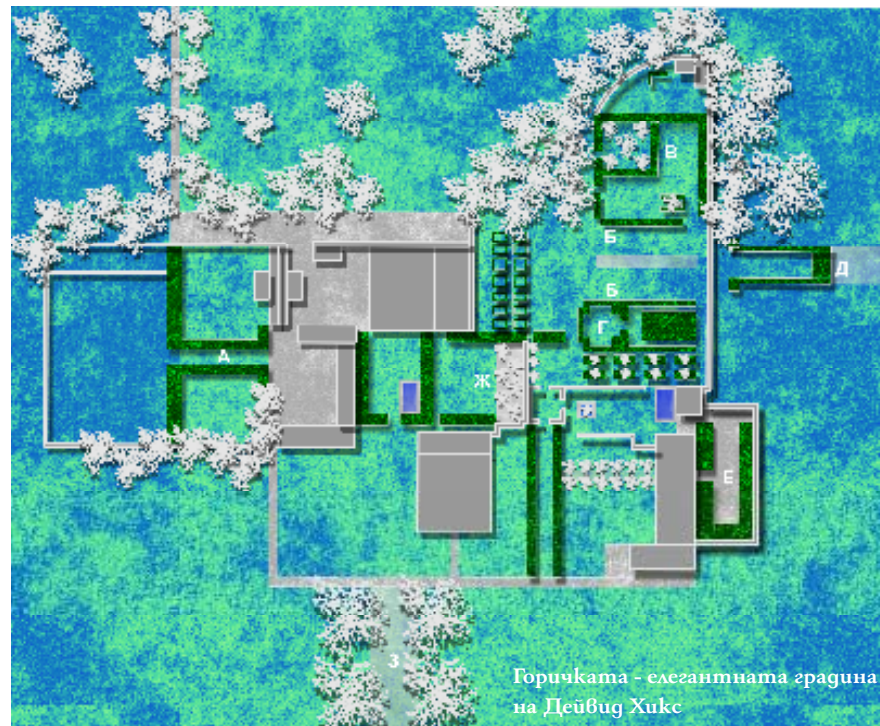

зимните цветя най-популярни са кукурякът и кокичето. Кукурякът (*Helleborus spp.*) започва да цъфти в средата или в края на зимата, като много от видовете се развиват добре на сянка, това ги прави още по-ценни. Кокичето се появява рано напролет. То се комбинира с *Iris reticulata*, който цъфти в ярко синьо-жълто. Ирисът изглежда чудесно и край ранноцъфтящи минзухари, образувайки ефектно предпролетно съчетание. Друго известно със зимния си цъфтеж луковично растение, което се натурализира лесно в моравата, е ксинодоксата (*Chionodoxa lucillaе*). Ярките и звездовидни цветове създават цветен килим година след година. С помощта на зимния жасмин (*Jasminum nudiflorum*), пълзящ храст с красива листна маса, който цъфти с жълти цветове

от късна есен до ранна пролет, цветовете ще стигнат нависоко. Можем да прикрепим жасмина към стена или да го пуснем да пълзи по тревяж.

Шушулки и съцветия

За индивидуалността на зимната градина спомагат и растенията с атрактивни шушулки или съцветия или пък тези, които така улавят снега, че образуват своеобразни зимни скулптури. Например китайският мехурник (*Koeleria paniculata*) - дървото с кафяви шушулки с формата на японски фенери, които го декорират през цялата зима, има елегантно присъствие в цялостната композиция. Друго ефектно растение, много подходящо за зимен акцент, е пурпурната леска (*Corylus maxima 'Purpurea'*). То представлява висок →

Горичката - елегантната градина на Дейвид Хикс

храст, покрит през зимния сезон с реси в лилави оттеници. Големите изсъхнали съцветия на хортензиите (*Hydrangea spp.*) са ефектни сами по себе си, а покрити със сняг образуват красиви меки облаци.

Цветовите на рудбекията (*Rudbeckia spp.*) и ехинаеята (*Echinacea spp.*) също придават поетичност на зимния пейзаж. Летните и есенните цветове изсъхват, потъмняват и така контрастират красиво на белия фон. А когато се покриват със снега, се превръщат в триизмерен акцент. Същото може да се каже за съцветията на много от декоративните треви, които не се изрязват и се оставят да стърчат през зимата.

Други източници на колорит

Колкото и изтънчен да е чарът на зимната градина, тя ще спечели от дозата оптимизъм, носена от оцветени архитектурни детайли или пък от растения с обаятелни плодове или стъбла. Уместни са например грянът с червените

и жълтозелените си стъбла или керията със светлозелените си стъбла.

Едно от най-известните растения с ярки червени плодчета и вечнозелени листа, превърнало се в емблематично за Коледа, е джельт (*Plex spp.*) Има още много видове с розови, бели, сини, лилави, жълти и черни плодчета, които се запазват през зимата. Пиракантата например (*Rugosantha coccinea*) привлича погледа с многобройните си яркооранжеви плодчета на фона на вечнозелени листа. Тя е свободно растящ храст, но може да се оформи и като спалиер (тренирано плоско растение в неестествена, но естетична форма). По този начин, отгледана покрай стена, ограда или трезаж, тя осигурява цветен вертикален акцент в зимния пейзаж. Някои от видовете ябълка (*Malus spp.*) и глог (*Crataegus spp.*) са хубави малки дървета, които също запазват декоративните си плодове през зимата. Да не забравяме и шишарките на иглолистните дървета - семпли и

- Геометрично подрязани храсти
- Широколистно дърво
- Трева
- Сграда
- Водно огледало
- Алея от рози и лоницера
- Урни, наполовина скрити в живия плет
- Магнолиевата стая
- Габърова стая
- Готическа порта от габър
- Тайна градина и мост
- Павирано пространство със съдове и фонтан
- Кестенова алея

симпатични. Ето още два примера за зимни възхиновения:

Горичката (The Grove)

След почти половин век ентусиазирано изучаване на градините Дейвид Хикс, най-известен като интериорен дизайнер, но изявяващ се и като архитект и ландшафтен архитект, създава елегантна градина около своята оксфордска къща от XVIII век. Отнема му 15 години, за да я завърши. Той експериментира с мащаба, залагайки на идеите за пространство, структура и изненада. Резултатът напомня на френска геометрична градина от XVIII век, но е интерпретирана с въображението на съвременен човек с вкус към експеримента.

Според Дейвид Хикс градините са най-сполучливи, когато са продължение на интериора. Горичката е пространна, с разнообразни "външни стаи", с перспективи, стигащи до хоризонта. Обхваща 16 дка, но стилните алеи с различна широчина са направени така, че създават впечатление за още по-голяма площ. Въпреки размерите си Горичката се усеща като интимно, уютно пространство.

Г-н Хикс обича симетрията и подредеността. Стилизираната геометрична схема, скулптурните форми впечатляват и през зимата, и през лятото. Композицията е подчертана от подрязани кестени, габъри и брястове. Алеите са обградени от подредени в редици леска и тис. Подрязани храсти и дървета, рози и лоницера обкантват метални конструкции. Дълги, рамкирани с дървета алеи отвеждат погледа в далечината. Под оформени като арки живи плетове минават ниско подрязани тревни пътеки, фланжирани от ивици с по-висока трева. В Тайната градина - една от външните стаи - растат рози, макове, божури и лилдуми в геометрично оформени тухлени цветарници. На групи

места геометрични групи от чимшир и глог обграждат големи пластмасови, наподобяващи теракота съдове с посадени в тях божури и артишок. Любимите на Дейвид Хикс хости, бергенци, акантус и лоницера щедро са пръснати тук и там. Тази целогодишно жива градина придобива особен чар през зимата.

Градината Дюу (The Dow Gardens)

Разположена е на 32 дка на плоско

пясъчно плато близо до Сагунау Бей в щата Мичигън и е дело на Хърбърт Дюу, основател на химическата компания Dow. Основната идея на дизайна е красотата на градината да се разкрива постепенно, а не още от първия поглед. В орнаменталния червен мост, лакиран и изящен, се разпознава влиянието на китайската естетика. Той е разположен в гористата част на градината и е много впечатляващ на фона на снега.